

امسال هم زمان با هفته درخت کاری طرح کاشت هر درخت با یاد شهدا، سالمندان، خیران، ورزشکاران و... در منطقه ۸ اجرا خواهد شد. رئیس اداره فرهنگی اجتماعی منطقه در این باره گفت: این اقدام برای ارزش گذاری و احترام به جایگاه و خدمات این افراد است. همان طور که درخت هوای پاک را برای ما به ارمغان می آورد شهدا، خیران،

سالمندان، پدران و... نیز هر یک به نوعی حیات و شجره طیبه ای را بر جای گذاشته اند تا شاخه های زندگی برای ما شکوفا شود. مسلم ابراهیم زاده با اشاره به کاشت ۲۰۰ اصله درخت به جز روز درختکاری افزود: این طرح با هدف زنده نگاه داشتن یاد شهدا و گرامی داشت فرهیختگان و نخبگان منطقه از هفتم اسفند ماه آغاز می شود.

شورای اجتماعی محله امام خمینی درباره امنیت محله پیشنهاد داد

استفاده از جوانان در طرح پلیس محله

در محله

جلسه شورای اجتماعی محله امام خمینی در حالی برگزار شد که اعضای این شورادغدغه امنیت محله را دارند و به دنبال راه حلی برای این مشکل هستند. ۱۱ سرقت در فاصله ای کوتاه در خیابان امام خمینی ۴۹ اتفاق افتاده است. نماینده دادگستری در این باره می گوید: دو مغازه، شش منزل و وسایل داخلی چند خودرو در اینجا به سرقت رفته است. البته این ناامنی که آن ها از آن سخن می گویند به خیابان امام خمینی ۴۹ ختم نشده و در دیگر خیابان ها هم به چشم می خورد.

۵۹
صفائی

حمایت از طرح پلیس محله

زنده دل، نماینده دادگستری، می گوید: همه ما می دانیم در شرایط کنونی ناامنی افزایش یافته است و نمی توانیم تمام درخواست هایمان را از کلاتری محل داشته باشیم. باید با برنامه ریزی درست از جوانان محله دعوت کنیم تا در طرح پلیس محله شرکت کنند و در ایجاد امنیت به یکدیگر یاری برسانند.

وی ادامه می دهد: اگر بخواهیم مردم را پای کار بیاوریم با نصب تعدادی بنر نمی شود. باید با کمک کلاتری محل به مساجد برویم و پس از تعامل با مردم و بیان مشکلات محله از آن ها بخواهیم افرادی که توانایی اش را دارند پای کار بیایند و کمک کنند تا با کمک کلاتری فیاض بخش این مشکل را برطرف کنیم.

درخواست جابه جایی مسیر اتوبوس ها

حسام طالبی، نماینده جوانان محله امام خمینی، با اشاره به اینکه نبود روشنایی کافی موجب بروز برخی مشکلات و به ویژه ناامنی می شود توضیح داد: در خیابان شهید فروزنده روشنایی کم است و شاید بد نباشد بگوییم شب ها این محدوده تاریک است. باید ابتدا با پیگیری روشنایی خیابان را تأمین کنیم تا سارقان نتوانند از این فرصت استفاده کنند.

وی با اشاره به معضل همیشگی ترافیک در میدان انقلاب گفت: همچنان مردم این محله درخواست دارند پیگیر جابه جایی مسیر خروج اتوبوس ها از پایانه مسافربری امام رضا باشیم. اگر مدیران شهری بتوانند این مسیر را از بزرگراه شهید سردار سلیمانی جابجایی کنند علاوه بر کاهش ترافیک، مسافران دور میدان هم جمع شده و نمای بهتری در ورودی محله خواهیم داشت.

همراه با کارشناسان ترافیک

طالبی با اشاره به مشکلات ترافیک در خیابان امام خمینی یاد آور شد: در جلسات قبلی درخواست داشتیم تا دور برگردان مقابل خیابان امام خمینی ۷۳ را جابه جاب کنند، اما هیچ خبری از آن نیست. شاید بتوان با پیگیری های بیشتر از سازمان ترافیک و حمل و نقل منطقه به نتیجه رسید.

زنده دل، نماینده دادگستری، در ادامه موضوع ترافیک گفت: مدت ۱۵ روز است که تمام کوچه های محله را بررسی می کنیم تا ببینیم کدام یک را می توان برای کاهش

بار ترافیکی پیشنهاد داد. او با درخواست از اعضا برای بازدید خیابان ها پیشنهاد داد؛ پس از بازدید به همراه کارشناسان حمل و نقل و ترافیک، دو خیابان یک طرفه به سمت خیابان های ثامن الائمه و امام رضا پیش بینی شود تا ترافیک خیابان امام خمینی کاهش یابد.

مکان ها را پاک سازی کنیم

علی زلفی، رئیس شورای اجتماعی محله امام خمینی، با اشاره به طرح سایبان امید در مساجد گفت: ما باید از فرصت ها استفاده کنیم و با آموزش به دنبال پیشگیری از آسیب های اجتماعی باشیم. یکی از بزرگ ترین مشکلات محله ما نزدیکی به پایانه مسافربری و حضور افراد غیر بومی است که سودجویان هم در لایه لای آن ها هستند و با استفاده از فرصت ها دست به سرقت می زنند و محیطی ناامن برای مردم محله ایجاد می کنند.

وی ادامه داد: اگر مردم و کلاتری در کنار یکدیگر قرار بگیرند و بتوانیم مردم را به عنوان پلیس افتخاری همراه کنیم، می توانیم امنیت را به محله بازگردانیم. زلفی تأکید کرد: گام اول را باید خودمان برداریم و نقاط حادثه خیز را برای مردم امن کنیم. یکی از این نقاط بوستان اقایاست. می توانیم با مجوز از شهرداری و همت مردم در این بوستان بازارچه محلی برپا کنیم که به طور هفتگی با حضور زنان سرپرست خانوار بحث فروش محصولاتشان را داشته باشیم. داشتن برنامه های مناسب در نقاط مشابه سبب می شود تا فضا برای سودجویان و تبدیل مکان ها به پاتوق منتفی شود.

ورزش فراموش نشود

علی حسین زاده شاد هم با اشاره به شرایط موجود گفت: این روزها بحث کرونا مردم را درگیر کرده است و در خانه ماندن و بی تحرکی برای آنان مشکلات جسمانی به همراه خواهد داشت. ما باید علاوه بر تذکرات لازم به شهروندان به ویژه کودکان و سالمندان، برنامه های ورزشی آموزشی در قالب بروشور یا فیلم های کوتاه تهیه و در فضای مجازی منتشر کنیم.

وی با اشاره به وجود افراد متخصص در حوزه ورزش پیشنهاد داد: می توانیم از پتانسیل های منطقه خودمان استفاده کنیم و پل ارتباطی بین مردم و متخصصان ورزشی برقرار کنیم تا بتوانیم در این شرایط جسمی سالم داشته باشیم.

در محله

تعمیرکار دستگاه های صوتی و تصویری قدیمی می گوید
بعضی مردم هنوز دوست دارند با تلویزیون های قدیمی فیلم ببینند

خاطره های سیاه و سفید

عدالتیان / سال ها قبل تکنولوژی مانند امروز نبود که تمام اطلاعات و فیلم هایی که می خواهید ببینید در یک گوشی همراه جا بگیرد. حدود ۷۰ سال قبل مردم تلویزیون هم نداشتند، آن ها برای آگاهی از اتفاقات پیرامونشان از رادیو استفاده می کردند، البته رادیو هم فراگیر نبود و افراد خاصی در منزلشان این دستگاه را داشتند. رادیو های نفتی و لامپی که نسل امروز حتی نامش را هم نشنیده اند، برای ماجز و خاطرات قدیمی مان محسوب می شود و به قول امروزی ها نوستالوژی شده است. هفته گذشته برای گرفتن گزارش در یکی از مجتمع های تجاری منطقه راه می رفتم که در مقابل مغازه ای کوچک میخکوب شدم. به یاد روز هایی افتادم که پدرم رادیو را روشن می کرد و به ما با ایما و اشاره می فهماند از اتاق بیرون برویم. در عصر تکنولوژی با وسایل مدرن؛ دیدن مغازه ای که هنوز تعمیرات رادیو و تلویزیون های لامپی قدیمی را دارد، عجیب است.

فیلم های جدید در تلویزیون های قدیم

نام صاحب مغازه «حامد اهوازی» است از همان کودکی با حرفه پدر آشنا شده و کنار دست او کار کرده و طی این سال ها برای خودش کسب و کاری راه انداخته است. وقتی تعجب مرا درباره حرفه اش می بیند، می گوید: «تعمیرات لوازم صوتی و تصویری شاید مانند گذشته نباشد، اما هنوز هم خیلی ها دوست دارند فیلم ها را سیاه سفید ببینند. برای همین تلویزیون های قدیمی را می آورند تا فیش هایی برایشان درست کنیم و بتوانند گیرنده های دیجیتالی را به آن نصب کنند. بعضی ها دوست دارند خاطرات قدیمشان را زنده نگه دارند.»

علاقه اش به سیستم های صوتی و تصویری او را به این سمت کشانده و در این کار مانده است. او همان دانشی را که پدرش آموخته بود، یاد گرفت. علاقه اش به لوازم قدیمی سبب شد تا تمایلی به یادگیری تعمیرات ابزار دیجیتالی نداشته باشد. او فقط تعمیرات لوازم صوت و تصویری قدیمی را انجام می دهد.

رادیو که خراب می شد آن را دور می انداختند

در این مغازه کوچک هر مدل رادیو و تلویزیون قدیمی هم بخواهید وجود دارد. این مغازه فرقی با مغازه های دهه ۴۰ و ۵۰ ندارد، هویت و سر و شکل قدیمش را حفظ کرده است. آقا حامد به نقل از پدرش می گوید: او ایلی که رادیو آمده بود باید مجوز می داشتید؛ هر چند درست به خاطر ندارد این مجوز را مردم باید از کجا می گرفتند: «رادیو های قدیمی خیلی ساده بودند. داخلشان فقط لامپ بود. لامپ های صدا، فرستنده و گیرنده، حتی برای تغذیه برق هم لامپ داشت که ولتاژ را تنظیم کند. رادیو های نفتی هم لامپ داشتند، ولی مخزنی جدا در کنار رادیو بود. نفت مخزن گرم می شد و دمای بالا، با ۹۹ وات تولید می کرد که توسط سیم به رادیو منتقل و روشن می شد. بعد از رادیو های نفتی رادیو های برقی و لامپی آمد که به ندرت خراب می شد. اگر هم خراب می شد مردم آن را دور می انداختند. تا زمانی که لوازم پدکی آن ها به بازار آمد.»

سلفون های رنگی بر روی تلویزیون

تلویزیون های قدیمی لامپی بود. بعد از روشن شدن باید چند دقیقه صبر می کردید تا لامپ تلویزیون گرم شود و تصویر بیاید. صبر برای مادر آن دوران کودکی معنا نداشت و گاهی به بالا و کناره های تلویزیون می زدیم. یادش به خیر، قدیم یک مدل سلفون رنگی بود که جلوی تلویزیون های سیاه سفید می گذاشتند تا صفحه تلویزیون را رنگی ببیند. آن زمان ما سلفون زرد گذاشته بودیم. وقتی این خاطره را می گویم اهوازی ادامه می دهد: «صفحه ها سبز، آبی، زرد یا قرمز بود هر رنگی که دوست داشتند سفارش می دادند. مردم به همین خوش بودند که تصاویر را رنگی می بینند. علاوه بر آن سلفون ها، تلق هایی هم بود برای اینکه لامپ و نور صفحه ضعیف نشود، تا اینکه تلویزیون های رنگی آمد، ولی آن ها تنوع رنگشان در چهار رنگ خلاصه می شد.» تلویزیون ها را نگاه کرده و خاطرات خوش کودکی ام را یکی پس از دیگری مرور می کنم.

